

IN MEMORIAM MICHEL STEELS

Gent 28 augustus 1913-11 januari 1987

Michel Steels was zijn ganse leven bijzonder actief.

Hij was in de eerste plaats een zeer bekwaam pedagoog en, nadat hij eervol op pensioen was gesteld, wijdde hij zich quasi volledig aan zijn hobby : de plaatselijke geschiedenis van Gent.

Alhier geboren ongeveer een jaar vóór het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog, kwam hij vanaf 1919 in de stedelijke lagere school Spanoghe, aan de Lange Violettenstraat, terecht. Zijn middelbare studies voltooide hij met goed gevolg aan de stedelijke school Van Monckhovenstraat.

In 1928 stapte hij over naar de Rijkslagerenormalschool te Gent waar hij in 1932, in 't begin van de crisisperiode, tot onderwijzer promoveerde. Een jaar nadien volbracht hij te Gent zijn legerdienst in de schoolcompagnie van het 2de Linierement. Hij werd er sergeant.

Terug burger waren toen de kansen voor jonge mensen miniem in het stedelijk onderwijs.

In een privé lagere school, genre "Simonet" te Kortrijk, kreeg hij een kans en bleef daar drie jaar lesgeven.

Tenslotte kwam hij in betrekking bij de oefenschool van de Rijksnormalschool te Gent.

Even vóór de algemene mobilisatie van 1939 trad hij op 5 augustus in het huwelijk met Maria De Visschere, onderwijzeres.

Tijdens de 18-daagse Belgische oorlogscampagne werd Michel krijgsgevangen genomen en naar Duitsland gedeporteerd. Op 3 april 1941 kwam hij terug. Hij volgde drie jaar les aan het "Pedagogisch Instituut De Hovere" waar hij zich voorbereide tot zijn examen van kantonaal inspecteur, functie die hij, vanaf 1950, gedurende drie jaar in het Arrondissement Eeklo vervulde. Door de toenmalige schepenen van onderwijs te Gent, prof. dr. Hacquaert, werd hij in 1953 aangesteld tot Stedelijk Inspecteur van het

Lager Onderwijs, ambt dat hij tot 1 juli 1971 met veel succes verwezenlijkte.

Ondertussen stichtte hij ca. 1955, samen met en op aandringen van de voornoemde schepen, het “Stedelijk Pedagogisch Instituut”, waaraan hij zelf les gaf. Naast zijn administratieve bezigheden, zijn talrijke schoolbezoeken en tussenkomsten, schreef hij zijn pedagogische “Speelwerkbladen voor kleuters”, door de Sikkel uitgegeven.

In de Gentse onderwijskringen stond hij bekend als een streng maar integer en tegelijk zeer hulpvaardig man.

Zo bleef hij werken tot 1971.

Toen brak voor hem de tijd aan tot het zich volledig uitleven inzake zijn hobby : de plaatselijke geschiedenis.

Dag na dag troffen we hem aan hetzij in de bibliotheek van de Rijksuniversiteit, hetzij in de leeszaal van het Gentse stadsarchief waar hij weldra bevriend was met de mensen uit de verschillende diensten.

Michel was een bijzonder accuraat vorser die enorm veel materiaal verzamelde waarover hij spreekbeurten hield of in zijn artikels verwerkte.

Vanaf 1973 tot aan zijn overlijden verschenen van zijn hand in “Ghendtsche Tydinghen” onder zijn naam of onder een pseudoniem (M. Van Bergen, M. Van Gent, G.M.) vele tientallen interessante, historisch-gegronde opstellen (1).

Over het stedelijk onderwijs schreef hij een degelijk boek : “Geschiedenis van het Stedelijk Onderwijs te Gent. 1828/1914”, alhier uitgegeven in 1978. Met zijn bijzondere reeks artikels die in G.T. verschenen en waarin hij de meest treffende gebeurtenissen vanaf 1838 jaar na jaar registreerde, slaagde hij erin het werk van D. Destanberg (2) degelijk voort te zetten. Tijdens zijn vorsingswerk was hij gediensstig voor zijn vrienden die evenals hij zich aan een of ander Gents onderwerp interesseerden.

Alhoewel hij tijdens zijn laatste levensjaren af en toe, om gezondheidsredenen, genoodzaakt was in zijn studeerkamer te blijven, schreef hij steeds verder, puttend uit de massa kennis die hij ondertussen over Gent had opgedaan.

In januari 1987 kwam echter het bericht dat Michel in het ziekenhuis was opgenomen. Op zondag 11 januari overleed hij.

Hij stierf, zo luidt het overlijdensbericht, trouw aan zijn filosofische overtuiging.

We verloren aan Michel een intelligente pedagoog-auteur-heemkundige en een onkreukbaar vriend.

Het tijdschrift “Ghendtsche Tydinghen” blijft hem trouw gedenken.

Lode HOSTE